

Cauza C-775/19**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

22 octombrie 2019

Instanța de trimitere:

Finanzgericht Baden-Württemberg (Tribunalul Fiscal din landul Baden-Württemberg, Germania)

Data deciziei de trimitere:

22 iulie 2019

Reclamantă:

5th AVENUE Products Trading GmbH

Pârât:

Hauptzollamt Singen (Biroul vamal principal din Singen, Germania)

Obiectul litigiului principal

Taxe la import, stabilirea valorii în vamă

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea dreptului Uniunii, articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1. Plățile pe care cumpărătorul unui produs le efectuează suplimentar față de prețul de vânzare, în funcție de cifra sa de afaceri, o dată pe an, timp de patru ani , pentru a putea vinde produsul:

– pe un anumit teritoriu;

- pentru prima dată,
- în exclusivitate și
- în mod permanent,

reprezintă redevențe în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar care trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit în conformitate cu articolul 32 alineatul (5) litera (b) din acest regulament coroborat cu articolul 157 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar?

2. Astfel de remunerații trebuie adăugate eventual numai în parte la prețul plătit sau de plătit pentru produsele importate și, în cazul unui răspuns afirmativ, pe baza cărui criteriu?

Dispozițiile de drept și jurisprudența Uniunii invocate

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, denumit în continuare „CVC”) - articolul 32 alineatul (1) litera (c), alineatul (2) și alineatul (5) litera (b)

Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare a CVC”) - în special articolul 157 alineatele (1) și (2), articolul 158, articolul 160 și articolul 161.

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 558, denumit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare 2015/2447”) - articolul 136 alineatul (1) prima teză și alineatul (4) litera (a)

Acord privind aplicarea articolului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 („GATT 1994”) (JO 1994, L 336, p. 119, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 128), articolul 8 alineatul (3) și nota privind aplicarea acestuia

Hotărârea Curții de Justiție din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 Părțile din litigiul principal nu sunt de acord cu privire la aspectul dacă plățile efectuate de reclamantă către furnizorii acesteia pentru dreptul de distribuție (exclusivă) trebuie adăugate la prețul efectiv plătit pentru mărfurile importate.
- 2 Obiectul de activitate al întreprinderii reclamantei este comerțul (cu ridicata), printre altele, de trabucuri Havana. Trabucurile cubaneze sunt achiziționate de reclamantă de la Habanos S.A., societatea cubaneză de stat de export trabucuri.
- 3 La 31 ianuarie 2012, reclamanta și Habanos S.A. au încheiat un acord intitulat „Exclusive Distribution Agreement” (denumit în continuare „EDA”) redactat în limba engleză, conform căruia reclamantei îi revine dreptul de distribuție exclusivă a trabucurilor Habanos S.A. pe piețele germană și austriacă.
- 4 În schimbul acordării dreptului de distribuție exclusivă în Austria, reclamanta s-a angajat să efectueze anual, timp de patru ani, către Habanos S.A., o plată denumită „compensation” în cuantum de 25 % din cifra sa de afaceri realizată din vânzările efectuate în Austria.
- 5 Astfel cum s-a convenit, „compensation” a fost facturată anual în sarcina reclamantei, fiind de asemenea plătită de aceasta. După expirarea duratei convenite prin contract (la 27 februarie 2016), plățile au încetat. În ceea ce privește dreptul de distribuție exclusivă în Germania, reclamanta nu a trebuit să plătească respectiva „compensation”.
- 6 Achiziționarea trabucurilor nu s-a efectuat prin încheierea unui contract de vânzare cumpărare în formă scrisă, ci prin intermediul plasării unor comenzi și al acceptării acestora. Reclamanta primea o listă de prețuri, pe baza căreia erau efectuate comenzile respective. Prețurile de achiziție din lista respectivă erau independente de țara în care reclamanta revindea trabucurile. Atunci când reclamanta plasa o comandă, Habanos S.A. emitea o factură și furniza mărfurile comandate.
- 7 Reclamanta efectua importul trabucurilor cubaneze, în principiu, prin intermediul antrepozitului vamal de tip D, pentru care era autorizată. Antrepozitul se găsea la sediul reclamantei din Waldshut-Tiengen, Germania. Punerea în liberă circulație era efectuată la ridicarea din antrepozitul vamal, prin încheierea procedurii simplificate prevăzute în cadrul autorizației în conformitate cu articolul 278 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare a CVC, și anume prin înscrierea în contabilitate și fără o nouă prezentare a mărfurilor. La introducerea în antrepozitul său de tip D a trabucurilor firmei furnizoare Habanos S.A., reclamanta a declarat ca bază a stabilirii valorii în vamă prețul efectiv plătit, majorat cu suprataxe (transport, asigurare etc.), dar fără a lua în considerare sumele plătite cu titlu de „compensation”. Astfel, la momentul introducerii în antrepozit, nu era încă posibil să se stabilească, care trabucuri au fost vândute în Germania și care în Austria.

- 8 În urma unui control vamal efectuat la reclamantă, inspectorul a considerat că taxa plătită cu titlul de „compensation” reprezenta un element constitutiv al prețului de achiziție care a fost izolat de acesta, care trebuia să fie luat în considerare la stabilirea valorii în vamă, în conformitate cu articolul 29 alineatul (3) litera (a) din CVC.
- 9 Pârâțul Hauptzollamt (Biroul vamal principal) a preluat punctul de vedere al inspectorului și a emis mai multe decizii de stabilire a taxei la import, printre care și decizia - singura în litigiu în speță - din 28 august 2015, prin care aceasta a impus o taxă vamală suplimentară la import. Împotriva acestei decizii la 23 septembrie 2015, reclamanta a formulat contestație, care a fost numai parțial admisă de Hauptzollamt. În rest, Hauptzollamt a respins această contestație ca neîntemeiată.
- 10 Prin cererea introdusă la 6 decembrie 2017, reclamanta contestă adăugarea - din punctul său de vedere, nejustificată - a „compensation” la valoarea în vamă a mărfurilor supuse evaluării.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 11 În prezenta cauză, instanța de trimitere consideră că aspectul determinant este dacă numai prețul de achiziție plătit de reclamantă pentru mărfurile importate dintr-o țară terță (trabucuri ale furnizorului Habanos S.A.) trebuie avut în vedere ca valoare de tranzacție - caz în care cererea ar trebui admisă - sau dacă, în plus, la valoarea în vamă ar trebui adăugate sumele plătite de reclamantă drept „compensation” în funcție de cuantumul cifrei sale de afaceri realizate din furnizarea de mărfuri către Austria - caz în care cererea ar trebui respinsă.

Cu privire la prima întrebare preliminară

- 12 Instanța de trimitere pornește de la premisa că remunerația („compensation”) care trebuie evaluată nu reprezintă un element constitutiv al prețului de achiziție care a fost izolat de acesta, astfel cum este prevăzut la articolul 29 alineatul (3) litera (a) din CVC.
- 13 Dat fiind că respectiva „compensation” este achitată pentru folosirea drepturilor în legătură cu utilizarea sau revânzarea mărfurilor importate, conform articolului 157 alineatul (1) a treia liniuță din Regulamentul de punere în aplicare a CVC, aceasta reprezintă mai curând o redevență în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din CVC. Astfel de redevențe trebuie adăugate la prețul de achiziție efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (c) și alineatul (5) litera (b) din CVC, dacă sunt îndeplinite trei condiții cumulative, și anume prima, ca redevențele să nu fie cuprinse în prețul efectiv plătit sau de plătit, a doua, ca acestea să fie legate de mărfurile supuse evaluării și a treia, ca respectivul cumpărător să achite aceste redevențe ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate

(a se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195 cu privire la mărcile comerciale).

- 14 În ceea ce privește prima condiție, instanța de trimitere consideră că din dispozițiile contractului de licență în cauză, mai exact din EDA, reiese că redevențele pentru dreptul de distribuție exclusivă a trabucurilor în Austria nu au fost incluse în prețul de achiziție al mărfurilor care fac obiectul evaluării.
- 15 În ceea ce privește a treia condiție, potrivit instanței de trimitere, plata „compensation” în cauză constituie de asemenea o condiție a vânzării în sensul articolului 157 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul de punere în aplicare a CVC. Împrejurarea că obligația a dispărut la sfârșitul unei perioade de patru ani nu înseamnă că reclamantei i-ar fi fost acordat dreptul (exclusiv) de vânzare în Austria chiar și în lipsa plății redevenței. De asemenea, este irelevant aspectul potrivit căruia „compensation” nu a fost convenită în cadrul operațiunilor de vânzare respective, ci în cadrul EDA, întrucât este suficient să existe un contract de licență-cadru dacă din acesta reiese că - astfel cum este cazul cu EDA supus evaluării - toate contractele de vânzare individuale viitoare ar trebui să depindă de plata unei redevențe. Prin urmare, trebuie să se considere că, în lipsa plății taxei în cauză, Habanos S.A. nu ar fi livrat mărfurile destinate vânzării în Austria sau, în orice caz, nu în condițiile contractuale convenite.
- 16 În schimb, instanța de trimitere are îndoieli în ceea ce privește îndeplinirea celei de a doua condiții, și anume aceea dacă plata este legată de marfa supusă evaluării în sensul articolului 157 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul de punere în aplicare a CVC. Aspectul dacă o redevență este legată de marfa importată, cu alte cuvinte dacă prin aceasta sunt remunerate prestații referitoare la marfă, trebuie apreciat ținând seama de toate împrejurările speței, în special având în vedere contractul privind redevența. Metoda de calculare a cuantumului redevenței nu constituie factorul decisiv. În cazul în care, în calculul cuantumului redevenței, se ia în considerare - precum în speță - venitul obținut din revânzarea mărfurilor importate, nu trebuie să se prezume în conformitate cu articolul 161 primul paragraf din Regulamentul de aplicare a CVC că plata acestei redevențe sau a acestui drept de licență se referă la mărfurile de evaluat. Pe de altă parte, astfel cum reiese din articolul 161 al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare nr. 2454/93, un asemenea mod de calcul nu exclude ca redevența sau dreptul de licență să se refere la marfa importată.
- 17 În această privință, instanța de trimitere pornește de la premisa că reclamanta era obligată să plătească respectiva „compensation” în litigiu atât pentru că a putea vinde pentru prima dată pe piața austriacă mărfurile importate (dreptul de distribuție), cât și pentru a beneficia de dreptul exclusiv de a comercializa trabucurile în Austria (protecția teritoriului).
- 18 În măsura în care reclamanta era obligată să plătească respectiva „compensation” pentru a putea revinde și distribui trabucurile importate (pentru prima dată) în Austria, redevența plătită se referă, în principiu, în opinia instanței de trimitere, la

mărfurile importate în sensul articolului 157 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul de punere în aplicare a CVC, întrucât dreptul de distribuție sau de revânzare face parte integrantă din puterea de iispoziție care este transferată în momentul achiziționării mărfurilor importate.

- 19 Dacă reclamanta era obligată să plătească respectiva „compensation”, astfel încât aceasta să fie singurul vânzător de trabucuri Havana în Austria (protecția teritorială), așadar astfel încât Habanos S.A. să nu mai furnizeze marfă și altor clienți, în schimb, legătura cu mărfurile a plăților este îndoielnică.
- 20 Instanța de trimitere tinde să considere că sumele pe care cumpărătorul le plătește în plus față de prețul de achiziție al mărfii importate, exclusiv pentru a putea fi singurul vânzător al mărfii într-o anumită zonă nu trebuie luate în considerare, la stabilirea valorii în vamă, ca redevență în sensul articolului 32 alineatul (5) litera (b) din CVC coroborat cu articolul 157 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare a CVC. Astfel, în timp ce dreptul de a revinde sau distribui marfa se referă la puterea de a dispune cu privire la marfă și, prin urmare, este încorporat în aceasta [a se vedea de asemenea, în această privință, articolul 136 alineatul (1) prima teză din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2447], dreptul de distribuție exclusivă este un drept suplimentar, care depășește dreptul la transferul puterii de a dispune de marfă. Prin urmare, redevența pentru un drept de vânzare exclusiv nu este plătită ca o contraprestație pentru marfa importată, ci pentru ca vânzătorul să nu furnizeze marfa și altor persoane de pe teritoriul contractual.
- 21 Aspectul în discuție menționat anterior poate rămâne deschis doar dacă, spre deosebire de instanța de trimitere, se consideră că remunerațiile care trebuie plătite de cumpărător în plus față de prețul de achiziție al mărfurilor (exclusiv) pentru acordarea unei protecții teritoriale trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate ca redevență în sensul articolului 32 alineatul (5) litera (b) din CVC coroborat cu articolul 157 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare a CVC.
- 22 În sfârșit, având în vedere raționamentul dezvoltat de Curtea de Justiție în Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, instanța de trimitere consideră că, pentru a aprecia legătura cu marfa a plății cu titlul de „compensation” efectuate în cauză, nu prezintă relevanță faptul că, în speță, la momentul vânzării pentru export a trabucurilor în cauză, nu era încă stabilit dacă acestea din urmă urmau să fie revândute clienților reclamantei din Germania - unde reclamanta deținea deja dreptul de distribuție, independent de plata „compensation” - sau din Austria.

Cu privire la cea de a doua întrebare preliminară

- 23 Dacă remunerațiile care trebuie plătite exclusiv pentru acordarea unei protecții teritoriale nu trebuie adăugate, în conformitate cu articolul 32 alineatul (5) litera (b) din CVC coroborat cu articolul 157 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare a CVC, la prețul efectiv plătit sau de plătit al mărfurilor importate, în

schimb, în cazul remunerațiilor care, precum în speță, sunt plătite atât pentru a autoriza cumpărătorul mărfurilor să furnizeze pentru prima dată marfa într-o anumită zonă, cât și pentru a-i conferi în mod exclusiv acestuia dreptul de distribuție respectiv, se ridică problema dacă aceste redevențe ar trebui adăugate în quantum integral la prețul de achiziție al mărfurilor importate sau dacă valoarea acestora ar trebui defalcată într-o componentă care trebuie adăugată la prețul de achiziție și o componentă care este nerelevantă în scopul stabilirii valorii în vamă.

- 24 În domeniul de aplicare al articolului 158 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare a CVC, Curtea de Justiție a statuat că o adăugare în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din CVC poate avea loc chiar și în cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import. În acest caz, ajustarea trebuie să fie efectuată pe baza datelor obiective și cuantificabile, care să permită evaluarea quantumului redevențelor sau al drepturilor de licență legate de aceste mărfuri (Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punctul 52).
- 25 Problema care se pune, mai întâi, este dacă aceste principii pot fi transpuse la situația din speță, a acordării pentru prima dată a unui drept de distribuție asociat cu o protecție teritorială și dacă, prin urmare, remunerația plătită de reclamantă, în măsura în care aceasta privește acordarea pentru prima dată a dreptului de distribuție în Austria, trebuie să fie adăugată parțial la prețul mărfurilor importate în conformitate cu articolul 32 alineatul (5) litera (b) din CVC coroborat cu articolul 157 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare a CVC [a se vedea Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 (JO 1994, L 336, p. 119, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 128), articolul 8 alineatul (3)].
- 26 În cazul unui răspuns afirmativ, se pune în continuare întrebarea dacă și pe baza cărui criteriu ar trebui efectuată defalcarea redevenței, în cazul - cum este acela al plății cu titlul de „compensation” supuse evaluării - în care lipsesc elementele obiective și cuantificabile în sensul articolului 32 alineatul (2) din CVC, respectiv al articolului 158 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare a CVC, care ar permite împărțirea quantumului redevențelor sau al drepturilor de licență, într-o parte care se adaugă la prețul plătit efectiv sau care trebuie plătit pentru mărfurile importate și o parte nerelevantă în scopul stabilirii valorii în vamă [a se vedea de asemenea, în această privință, nota privind aplicarea articolului 8 alineatul (3) din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994, care figurează în anexa I la acest acord, anexa 23 la Regulamentul de punere în aplicare a CVC aferentă articolului 32 alineatul (2) din CVC, precum și punctul 7 și punctul 11 și urm. din Comentariul nr. 3 al Comitetului Codului vamal [secțiunea privind valoarea în vamă]].